

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Venerabilis Patris D. Hludowici Blosii Abbatis Lætiensis Ordinis S. P. N. Benedicti Tomus Posterior Margaritum Spirituale

Blois, Louis de

Monasterii Campidonensis, 1672

Appen. Quomodo honores pro Christo fugiendi.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-45885](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-45885)

Enchiridij Parvulorū. Lib. 1.

valdè est, quomodo homo homini superbè se præferre.

2. Pares enim habendū.

Quomodo homo hominem contemnere, & non honorare, non sicut seipsum diligere possit.

2. Humiliatus est, aliorum virtutes cogitare, & sua vitia.

Felix est qui sic se deserit, sic deprimat, sic contemnit, ut aliorum tam latentes quàm patentis virtutes recogitans, & sua vitia pensans,

2. Viliorem eligere ut se digna,

Ac quemlibet vel jam esse, vel mox per Dei gratiam posse esse longè se meliorem credens, pedibus omnium se veluti conculcandum exponat, omnes tanquam suos dominos attendat, omnium ministrum se constituat; omnibus propter Deum servire, grandi affectu appetat.

3. Amare confusionem & vilipensionem.

Felix qui viles quasque actiones, non quasi se indignas ridendo, sed quasi sibi convenientissimas amplectendo, serè perficit.

Qui etiam confundi pro Dei honore atque amore non refugit: qui contentionibus non delectatur, qui culpam suam liber agnoscit: qui se accusare, alios excusare amat: qui monitores & reprehensores (etiam si inferiores sint) patienti gratoque animo audit, & ipsos sincerè diligit.

DOCUMENTVM VII.

Contemptus honorum.

TAM libenter esto minimus, quàm libenter fortè aliquis alius esset maximus: & abjectus,

non autem honorabilis haberi concupisce, ut Christo sacraque ejus Genitrici Mariæ familiaris appareas.

APPENDIX.

Quomodo honores pro Christo fugiendi.

1. Humiliatus est, sua non jactare, nec permagni estimare, nec ob dona Dei efferi, sed in solo Christo fiduciam collocare.

2. Nec hominum vereri iudicia, nisi duntaxat ut vitetur scandalum.

QUI verè humilis est, in finum locum semper appetit.

Subesse magis quàm præesse; & doceri magis, quàm docere cupit: laudes hominum non requirit.

Ea ex quibus honorari & in admirationem apud homines venire potest, per alium potius quàm per se peragi optat.

Sublimia de alijs sentiens, se nullius momenti esse reputat: bona quæ facit non insolenti cogitatione apud se magni pendit, nec ea per jactantiam ostentat.

Ob visitationem divinam non resolvitur ineptâ inordinatâve lætitiâ, neque securitatem imprudenter assumit: non, inquam, sibi vanè placet propter Dei dona, quæ percipit, nec de eis pascim (propriam quærendo gloriam) loqui gessit.

Non in se, non in suis meritis, sed in Dei misericordia, & in bea-

tæ ge-

*in humana
nis, sed
in divi-
ni confi-
dere.*
tæ genitricis, ejus Mariæ, aliorūq;
Sanctorum intercessionibus, ac
piorum hominum orationibus
confidit. Omnem animi altitu-
dinem in se penitus deijcit ac pro-
terit: pauperem, parvum, atque
imbecillum se Deo exhibens.

*2. Exem-
plo Davi-
dico.*
Hominum de se judicia non
anxiè metuit: sui contemptu non
perturbatur.

*3. Reg.
6.*
Denique vilis potius quàm hu-
milis, & inutilis magis quàm san-
ctus haberi desiderat.

*4. Exem-
plo Davi-
dico.*
Talis puer ille secundum cor
Domini, qui à superba Michol
spretus, & convitio præter me-
ritum exceptus, respondit: *Et lu-
dam, & vilior siam plusquam factus
sum, & ero humilis in oculis meis.*

DOCUMENTVM VIII.

Nec placere alijs studeas, nec displicere timeas. Familiaritates ne expetas.

ALICUT placere vanè non affectes, neque displicere inaniter pertimescas: & hominum, maximè mulierum, notitiam, familiaritatem, aut singularem erga te dilectionem ne expetas.

APPENDIX.

Placendi studium nimium, & familiaritas particularis vitanda.

1. Soli Deo placendum, & bonis viris propter Deum.
2. Omnium mulierum familiaritas fugienda.
3. Nullius persone, quantumvis sancte, præsentia anxie expetenda est.

VIR verè spiritualis omne verbum, omnemque gestum adulationis fugit: nec magnopere curat utrum placeat an displiceat hominibus: sed modis omnibus ad hoc laborat, ut Deo placere possit. Ita tamen vivere studet, ut bonis (quantum in se est) placeat. Qui si nonnunquam intentionem suam ad humanam complacentiam vitiosè declinare senserit, mox eam corrigit & revocat, unius Dei favore atque amicitia contentus.

Non solum impudicarum, verum etiam honestarum mulierum incauta nimiaque familiaritas multis sæpè obfuit, multis derrimentis purioris castimonie intulit, multos gravibus tentationibus involvit. Sapiens igitur est qui hujusmodi pericula vitat, & spreta omni carnali affectione, puritatis cordis servandæ se addicit, ac vultum mulieris curiosè contemplari refugit. Sapiens, inquam, est, qui pias feminas Deo commendat, & eas ac quoslibet homines circa illum, non circa se per singularem amorem occupari cupit.

Beatus item est, qui nullius præsentiam corporalem nimis anxie experit: & absentiam etiam illorum æquo animo propter Deum fert, quorum exemplis atque colloquijs plurimum spiritualis consolationis & adjumenti percipere posset.

Enchiridij Parvulorū. Liber 1°

1. Placendū soli Deo, nec aliter nisi propter Deū.

2. Fugienda familiaritas nimia, maxima feminarū, etiam piarum.

3. Corporalis præsentia nullius est anxie nimis querenda.